

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம், இலங்கை  
UNIVERSITY OF JAFFNA, SRI LANKA



## லீலாவதி இராமநாதன் பெருமாட்டி நினைவுப்பேருரை

பேராசிரியர்  
ஸாந்தி. ச. வித்தியானந்தன்  
துணைவேந்தர்,  
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம், இலங்கை.

## LADY LILAVATI RAMANATHAN MEMORIAL LECTURE

PROFESSOR  
S. VITHIANANTHAN

Vice - Chancellor,  
University of Jaffna, Sri Lanka.

1986 செப்டம்பர் 20

20 September 1986

# லீலாவதி இராமநாதன் பெருமாட்டி

சேர் பொன்னாப் பலம் இராமநாதன் சிறந்த அரசியல் வாதியாகவும், கல்விமானுகவும், சமயப்பற்றுள்ளவராகவும், கலை கலாசாரத்தைப் பேணி வளர்ப்பவராகவும் விளங்குவதற்கு மனையறத்தின் வேர்ணயராகவிளங்கியவர், பெருமாட்டி லீலாவதி இராமநாதன் ஆவர். அவருடைய உயர்ந்த இலட்சியங்களும் கொள்கைகளும் அவருடைய துணையியரால் நிறைவேற்றன. ஒருவர் புகழுடனும், சுகல சிறப்புகளுடனும் விளங்குவதற்கு மாண்புமிக்க இல்லான் காரணம் என்றால் மிகையில்லை. ஒரு நாட்டிற் பிறந்து வேறு ஒரு நாட்டில் வளர்ந்து இறுதியாக இலங்கை வாழ் சைவமக்களுடைய முன்னேற்றத்துக்காகப் பணி யாற்றிய பெருமை அம்மையாருக்குரியது.

இங்கிலாந்தில் யோக்சயர் என்ற இடத்தைச் சேர்ந்த செல்வி R. L. ஹரிசனுடைய முன்னேர், 19-ம் நூற்றுண்டின் நடுப்பகுதியில் அவஸ்திரேவியாவிற் குடியேறி வாழ்ந்தனர். அவருடைய பெற்றேர் மிகவும் உயர்ந்த பண்பாடும் செல்வச் சிறப்பும் மிக்கவர்கள், செல்வி R. L. ஹரிசன் அவர்களுக்குப் பொருட் செல்வத்திலும் பார்க்க அருட்செல்வத்தில் அதிக நாட்டம் இருந்தது. சமயத்தை ஒப்பிட்டு முறையில் ஆராய்ந்து, உண்மையை அறியும் ஆர்வத்தால் ஞானிகளைத் தேடி, கீழாட்டத்தேசங்களுக்கு வந்த செல்வி R. L. ஹரிசன், சேர். பொன். இராமநாதனீச் சந்தித்தார்; சேர் பொன். இராமநாதனிடம் குறு சிஷ்ய முறையிற் சமயத்தைக் கற்க ஆரம்பித்து, முதலிலே விவிலிய நாலை ஆராய்ந்து சில நால்களை வெளியிட்டார். வழங்கியாக மேற்கு நாட்டவர்களைக் கவரும் இந்து தத்துவம், சமய இலக்கியம், வடமொழி என்பன இவரையும் கவர்ந்ததில் வியப்பில்லை. நமது இந்துசமயக் கோட்பாடுகளைப் பிறநாட்டவர் போற்றிக்கைக்கொள்ளும் வண்ணம் சமய இலக்கியங்களை ஆங்கிலத்தில் எழுதி வெளி யிட்டார்.

செல்வி R. L. ஹரிசனுடைய அறிவு, ஆற்றல், காரணமாக சேர். பொன். இராமநாதன், அம்மையாரைத் தமது அந்தரங்கச் செயலாளராக நியமித்தார். சேர் பொன். இராமநாதன் அவர்கள் சமயச் சொற்பொழிவாற்ற அமெரிக்கா (தொடர்ச்சி பின் உள் அட்டாயில்)







ලිලාවති රාමනාතන් පෙරුමාංශ

Lady Lilavati Ramanathan

17  
through the years. I am  
now ready to conclude that

இந்து கலோரம், சௌவாசமயம், சௌவசித்தரந்தம்  
தீராவிடப் பன்பாடு என்பவை பற்றிய கல்வியினையும்  
ஆழமான ஆராய்ச்சிகளையும் ஊக்குவிக்கும் பணிகள்

и създаден е във вид на съдържание и  
изразителна форма като един от най-  
добрите образци на писателско изкуство.

## முன்னுரை

சேர் பொன் இராமநாதன் அவர்களால் 1924ஆம் ஆண்டிலே சைவ மங்கையர் சபை நிறுவப்பட்டது. அதன் தலைவராக விளங்கியவர் லீலாவதி இராமநாதன் பெருமாட்டி அவர்கள். சைவப் பெண்களின் மேம்பாட்டின் பொருட்டு அமைக்கப்பட்ட இச்சபை இன்றுவரை நிலத்து நின்று நற்பணிகள் பலவற்றை ஆற்றி வருகிறது.

இராமநாதன் பெருமாட்டி அவர்களுடைய பணிகளை நினைவுபடுத்துமுகமாக, சைவ மங்கையர் சபையினர் இரு அறக்கட்டளைகளை நிறுவியுள்ளனர். இந்து நாகரிகத்தில் முதுகலைமாணி, கலாநிதிப்பட்டங்கள் பெறுவோர்க்குத் திறமை அடிப்படையில் ஒரு புலமைப்பரிசில் வழங்கவும் ஆண்டுதோறும் இந்துநாகரிகம், சைவ சமய தத்துவம், கலை, கலாசாரம் ஆகிய துறைகளில் நினைவுப்பேருரையொன்று நிகழ்த்தவும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

இவ்வாண்டின் நினைவுப் பேருரை, “இந்து கலாசாரம், சைவமயம். சைவ சித்தாந்தம், தீராவிடப் பண்பாடு என்பவை பற்றிய கல்வியினையும் ஆழமான ஆராய்ச்சி களையும் ஊக்குவிக்கும் பணிகள்” என்னும் பொருள்பற்றியதாக அமைகிறது.

சென்ற நாற்றுண்டின் இறுதிப் பகுதியில், ஈழத்துச் சைவத் தமிழ்ப் பண்பாட்டின் முனைவராகத் திகழ்ந்தவர் ஆறுமுகநாவலர் ஆவர். அவரது தொண்டுகளின் தொடர்ச்சி, நிறுவன நிலைப்பட்டும் வேறு விதங்களில் இன்று வரை பரந்து விரிந்து செறிந்து, வளர்ந்து செயற்பட்டும் வந்துள்ளது. இவ்வாரூன் தொடர்ச்சி மூன்று முக்கிய வழிகளில் நிகழ்மாயிற்று. ஒன்று, நாவலர் பெருமானின் குரு-சீட பரம்பரை; அவரது மாணுக்கர்வழித் தோன்றிய பேராசான்களும், பண்டிதமணி போன்ற சான்றேர்களின் மரபு சார்ந்து உருவாகிய தமிழாசிரியர் பலரும் இப்பரம்பரையைச் சார்ந்தோரே. மற்றையது, நாவலர் பெருமானின் முன்மாதிரி யைப் பின்பற்றி நிறுவப்பட்ட சைவத்தமிழ்க் கல்வி நிறுவனங்களின் செயற்பாடாகும். மூன்றாவது நாவலரின் பணிகளின் பேருண் சமய மறுமலர்ச்சிபின்னாலும் கலாசார அபிவிருத்தியாலும் ஊக்கம் பெற்று, இந்தாட்டிலே தோன்றிய அறிஞர்கள் பலரும் தனித்தனியாக முயன்று ஆற்றிய பண்பாட்டுத் தொண்டுகளாகும். இவ்வாரூன் தொண்டுகளில், குமாரசவாமி முதலியாரின் சந்ததியினர் கொண்ட ஈடுபாடு விதந்து போற்றத்தக்கதாகும். இவ்வீடுபாடுபற்றியும் அதன்வழி நாம் பெற்ற பண்பாட்டுப் பயன்பற்றியும் கூறுவதே இந்தப் பேருரையாகும்.

குமாரசவாமி முதலியாரும், பொன்னம்பல முதலியாரும், முத்துக்குமாரசவாமி, ஆஸந்தக் குமாரசவாமி, இராமநாதன் ஆகிய மும்மணிகளும், லீலாவதி இராமநாதன் பெருமாட்டியும், அருணைசுவம், நடேசபிள்ளை ஆகியோரும் இந்தநாட்டின் பண்பாட்டு வரலாற்றிலே தனியிடம் பெற்றுத் திகழ்கின்றனர். அவர்களின் பணிகளைத் தொகுத்துக்கூறி, நமது வருங்காலக் கடமைகள் யாவை எனச் சிந்தித்துத் தெளிவதே இந்தப்பேருரையின் குறிக்கோளாகும்.

இத்துறையில் நாம் மேற்கொள்ள வேண்டிய முயற்சிகள் எத்தகையவை எனத் துணிவது, இன்றைய காலகட்டத்தின் வரலாற்றுத் தேவையாகும்.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்,  
திருதெல்வேலி.

20 - 09 - 1986.

ச. வித்தியானந்தன்

இலங்கையிலே பத்தொண்பதாம் நூற்றுண்டிலே, ஆறுமுகநாவலரின் பணிகளின் பயனுக ஏற்பட்ட இந்துசமய மறுமலர்ச்சியிலும் கலாசார அபிவிருத்தியிலும், கல்வி வளர்ச்சியிலும் ஆராய்ச்சிகளிலும், குமாரகவாமி முதலியாரின் சந்ததியினர் தமது வாழ்க்கையினை இணைத்துக்கொண்டனர். அக்குடும்பத்தவரே, ஒரு நூற்றுண்டுக்கு மேலாக, அரசியலில் இலங்கைத் தமிழரின் தலைவர்களாக விளங்கினர். குமாரகவாமி முதலியார் முதல் அருணசலம் மகாதேவா, சு. நடேசபிள்ளை ஆகியோர் ஈருக அவர்களில் நான்கு தலைமுறையினர் இலங்கையின் சட்டசபையிலே தமிழரின் பிரதிநிதிகளாயிருந்தனர். அவர்களைவரும், தமது திறமையாலும், கடமையுணர்வினாலும், தேசபக்தியினாலும் பெருஞ்சிறப்பினையும் பாராட்டையும் பெற்றனர். அவர்களுள் இராமநாதன், அருணசலம் ஆகிய இருவரும் தேசத்தின் முன்னணித் தலைவர்கள் என்ற உன்னதை நிலையினை அடைந்தனர். இலங்கையில் வாழும் எல்லாச் சமூகத்தவரினதும் நன்மதிப்பையும் பாராட்டினையும் பெற்ற தகைமையாளராக அவர்கள் விளங்கினார்கள்.

சௌவசமய வளர்ச்சிக்கும் இந்து கலாசார அபிவிருத்திக்கும் கல்வியறிவின் பெருக்கத்திற்கும் அவர்கள் ஆற்றிய சேவைகள் ஒப்பற்றனவாகும். அவர்கள், தமது இடையருத ஊக்கத்தினாலும், திறமையினாலும் கல்விஞரானத்தினாலும் விழுமிய பணியினாலும் அனைவருக்கும் முன்மாதிரியாகத் திகழ்ந்தனர். எமது வாழ்வு வளங்குன்றிச் சீர்குலைந்திருக்கும் இந்நாட்களில் அவர்களின் சாதனைகளையும் சேவைகளையும் நினைவு கூர்வதும் மதிப்பீடு செய்வதும் மிகவும் பொருத்தமானதாகும். அது சமுதாய மறுமலர்ச்சிக்கும் கலாசார நெறிகளின் புனருத்தாரணத்திற்கும் ஏதுவாக அமையக்கூடும். சைவாயி மானம் மிகக் அவர்கள் கோயில்களைப் புதிதாக அமைப்பதிலும் சைவசமய மரபுகளைப் பேணி வளர்ப்பதிலும் பெரிதும் ஈடுபட்டனர். பிரித்தானியர் ஆட்சியிலே ஏற்பட்ட சமுதாய மாற்றங்களின் பயனுக இலங்கைத் தமிழர்கள் கொழும்புக்குச் சென்று குடியேறிய காலத்தில் அவர்களின் கலாசார மரபுகளைப் பேணிக்கொள்வதற்கான சமய, கலாசார நிறுவனங்கள் பலவற்றையும் அக்குடும்பத்தினரே அமைத்துக்கொடுத்தார்கள். தம் முன்னேர் விட்டுச்சென்ற செல்வங்களையும் தாம் தேடிய செல்வங்களையும், சமுதாயப் பணிகளிலே செலவிட்டார்கள். அந்த வகையில் இவர்களுக்கு நிகரான வெளிருக்கும்பத்தை நவீனகால இலங்கை வரலாறு கண்டிருக்கவில்லை என்று உறுதியாகவே கூறலாம். அவர்களின் தகைமைகளும் சேவைகளும் பழமைக்கும் புதுமைக்கும் பாலமாய் அமைந்தன. நவீனமுறைக் கல்விநெறியினையும் நவீன உபகரணங்களையும் அவர்கள் தமது முன்னேற்றத்திலே மிகத்திறமையோடு பயன்படுத்தினார்கள். அதே வேண்டியில் மரபு வழியான சைவசமய ஆசாரங்களையும் நெறிகளையும் மிகவும் இறுக்க

மாகப் பின்பற்றி வந்தார்கள். சாத்திர நூல்களிலும் ஒழுக்க நூல்களிலும் சான்றே ரொழுக்கம் என்று கொள்ளப்பட்டனவற்றைபே தமது இலட்சியமாகக் கொண்டிருந்தார்கள். இந்துமதம் சார்ந்த தமிழர்சால்பினை வளம்படுத்தியதோடு, அதன் சிறப்புகளை இந்தாட்டிலுள்ள பிற சமூகத்தவரும் மேஸ்நாட்டவரும் மதிச்கத்தக்க வகையிலே, அவற்றை அவர்களுக்கு அறிமுகம் செய்தார்கள். தமது கல்வித் தகைமையினையும் பதவிகளாற் கிடைத்த செல்வாக்கினையும் அந்தோக்கத்திற்காக அவர்கள் பயண்படுத்தியிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இப்பணியிலே முத்துக்குமாரசவாமி (1833-1879), ஆனந்தக்குமாரசவாமி (1877-1947), இராமநாதன் (1851-1930) ஆகிய மூவரும் சர்வதேசப் புகழ்பெற்றனர்.

பெருஞ் சௌமியாக விளங்கிய குமாரசவாமி முதலியார் கொழும்பு வாழ் சைவர்களின் வழிபாட்டுத் தேவைகளுக்காகச் செட்டித்தெருவிலுள்ள முத்து விநாயகர் கோவிலையும், ஜிந்துப்பிடிட்டிக் கதிரேசன் கோவிலையும் அமைத்திருந்தனர் அவர் சட்டசபையிலே தமிழரின் முதலாவது நியமன உறுப்பினராகவிருந்த காலத்திலே கொழும்பு வாழ் சைவர்களுக்குச் செய்த சேவைகளும் தான்தருமங்களும் பிகப்பலவாகும். இங்கிலாந்திற்குச் சென்று, உயர்கல்வி பயின்று, பெரும் அறிவாளியாகப் புகழ்பெற்ற முத்துக்குமாரசவாமி இந்துகலாசாரத்தின் விழுமியங்களை மேற்குநாட்டவர்களுக்கு அறிமுகங்களையிட்டு கொடுமே சட்டக்கல்லூரிகளிற் படித்துப் பட்டம் பெற்றுமுடியுமென்ற ஏற்பாடுகளைத்தளர்த்தியமை அவரின் இளமைப் பருவத்துச் சாதனையாகும். அவர் அங்கு வாழ்ந்த காலத்திலே தமது அறிவின் மேன்மையினாலும் தகைசால் பண்ணினாலும் மேனுட்டு ஆசாரங்களின் பரிந்தியினாலும் மேன்மக்களின் நல்லுறவையும் பெருமதிப்பினையும் பெற்றிருந்தார். பிரித்தானியாவிலே, ஆசிரியர்களாயுள்ளவருட் கிறிஸ்தவர்கள் மட்டுமே சட்டக்கல்லூரிகளிற் படித்துப் பட்டம் பெற்றுமுடியுமென்ற ஏற்பாடுகளைத்தளர்த்தியமை அவரின் இளமைப் பருவத்துச் சாதனையாகும். அவர் அங்கு வாழ்ந்த காலத்திலே தமது அறிவின் மேன்மையினாலும் தகைசால் பண்ணினாலும் மேனுட்டு ஆசாரங்களின் பரிந்தியினாலும் மேன்மக்களின் நல்லுறவையும் பெருமதிப்பினையும் பெற்றிருந்தார். பிரித்தானியப் பிரதமர்களாயிருந்த பாமேஸ்ற்றன், வில்லியம் கிளாட்ஸ்ரன், வெஞ்சமின் டிஸ்ட்ரெயின் போன்றேரின் நன்மதிப்பையும் நெருங்கிய உறவையும் அவர் பெற்றிருந்தார். பன்மொழிப் பயிற்சியும் ஆங்கிலமொழியிலே மிகுந்த பேச்சுத்திறனும் பெற்றிருந்த அத் தகைமையாளர் வாய்மையே அறம் என்ற கோட்பாட்டினை அடிப்படையாகக்கொண்ட அரிச்சந்திரன் கதையினை ஆங்கிலத்திலே நாடக நூலாக்கி அரங்கேற்றினார். அது மட்டுமன்றி, அதிலே தாமே அரிச்சந்திரனுக்குவும் நடித்தார். ஆங்கிலேய அரண்மணியிலே அந்நாடகத்தை அரங்கேற்றி நடித்த பொழுது விக்ரோநியா மகாராணியார் அதைப் பார்த்துப் பரவசமடைந்து மனமுருகினார் என்பர். சென்னை மாநிலத்து அதிபராகப் பதவியிலிருந்த ஆங்கிலேயத் தேசாதிபதி, முத்துக்குமாரசவாமியை “ஓரு கோடி தமிழரின் முதல்வன்” என வருணித்தார். அன்னர் பதினேழு வருடங்களாகச் (1862 - 1879) சட்டசபையிலே இலங்கைத் தமிழரின் நியமன உறுப்பினராக விளங்கினார். அம்மன்றத்தில் அமர்ந்திருந்த இலங்கையர்களுள், கல்வியறிவிலும் பேச்சுத்திறனிலும் பிற தகைமைகளிலும் அவருக்கு நிகரானவர் வேறொன்றுமே இருக்கவில்லை.

குமாரசவாமி முதலியாரின் மகனுகிய முத்துக்குமாரசவாமியின் குமாரர் கலாயோகி ஆனந்தக்குமாரசவாமி ஆவர். இவரின் தாய் ஓர் ஆங்கிலேயப் பெண்மணி. இங்கிலாந்திலே விஞ்ஞானத்துறையிற். பல்கலைக்கழகக் கல்வியின்று பட்டம் பெற்ற அன்னர் காலப்போக்கிலே பல்கலைகளும் பயின்ற ஞானியாகவும், பன்மொழிகளும் சற்றுணர்ந்த பண்டிதனங்களும் வளர்க்கி பெற்றார். அவர் கிழைத்தேய மொழிகளான சமஸ்கிருதம், பாளி, தமிழ், சிங்களம் ஆகியவற்றிலுள்ள நூல்களிலும் ஆங்கிலம், பிரெஞ்சு, செருமானியம், கிரேக்கம், இலத்தின் முதலிய மொழிகளிலுள்ள பனுவல்

களிலும் மிகுந்த சுபொடு கொண்டிருந்தார். தத்துவம், சமயம், கலை ஆகிய துறைகளிலே பேரபிமானங் கொண்டிருந்த அவர், இந்துகலாசாரம்பற்றி மேற்கொண்ட ஆராய்ச்சிகள் இத்துறையிலே ஒரு திருப்புமுனையாக அமைந்தன. புராதன இந்துக்களின் கலாத்துவத்தினை ஜோப்பியக் கலைக் கொள்கைகளுடன் ஒப்பிட்டு விபரமாக வர்ணித்து விளக்கியமை அவரின் மிகப்பெரிய சாதனையாகும். பன்மொழிப்பயிற்சியின் பயனாகவும் பிற பல கலாசாரங்களைப் பற்றிய ஆழமான அறிவின் பயனாகவும் ஒப்பிட்டு நோக்கின் அடிப்படையிலே இந்திய கலாசாரத்தை உன்னதமான வகையிலே அவரால் விமர்சிக்க முடிந்தது. இந்த சமயம், பெற்றதம், இலக்கியம், கட்டிடம், சிறப்பம், கலாசாரம் போன்ற துறைகளைப் பற்றி அவர் எழுதிய நூல்களும் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளும் நூற்றுக்கணக்கினவாகும். அவை இந்து சமயத்தினதும் இந்துகலாசாரத்தினதும் மேன்மைகளையுந் தனிசிறப்புகளையும் உலகிற்குணர்த்துஞ் சீரிய சாதனங்களாயிருந்தன. “இந்திய, இந்தோவிசியக்கலைகளின் வரலாறு”, “சிவ தாண்டவம்” என்னும் நூல்கள் அவருடைய படைப்புகளுக்கெல்லாம் மகுடமாய் அமைந்தன. இந்திய கலாத்துவம் பற்றி அவற்றிற்கிணையான நூல்கள் வேறெவையும் இதுவரை வெளிவரவில்லை. சிவனை நடராசப் பெருமானுக வழிபடும் மரபு தமிழகச் சௌவர்களுக்குச் சிறப்பான தொன்றுகும். நடராசப் பெருமானின் உருவத்தை உலோகத்திலே உன்னதமான கலை வணப்புடன் வித்த பெருமை சோழப்பெருமன்னரின் கலைஞருக்குரியதாகும். அவ்வருவத்தின் விளக்கமாய் அமைந்த “சிவ நடனம்” சைவசமய கலாத்துவத்தின் இலக்கணமாகும். ஆனந்தக்குமாரசவாயியின் நூல்கள் இந்துக்களிடைய சமயாபிமானத்தை யும் கலாசார மறுமலர்ச்சியையும் ஏற்படுத்த வல்லனவாய் அமைந்தன. புறவுகிலே அவை இந்துக்களின் கலாசார பாரம்பரியங்கள் பற்றிய அறிவினைப் பரப்புவனவாய் அமைந்தன.

குமாரசவாயி முதலியாரின் மருகர (மகளின் கணவர்) பொன்னம்பல முதலியார். அவர் கொழும்புக் கச்சேரியில் மேல்மாகாண அதிபரின் முதலியார் என்ற பதவியினைப் பெற்றிருந்தார். நாள்தோறும் முக்காலமும் சிவனை வணங்கும் பன்பினராகிய அன்னர் பொதுப்பணிகளிலும் சமயத்திருப்பணிகளிலும் ஆர்வங்கொண்டிருந்தார். கொழும்பு வாழ சைவர்கள் உயிர் நீத்தோரின் சடலங்களைத் தமது சமயாசாரப்படி தகனஞ்செய்ய வசதிபெற்றிருக்காததை கண்டு அவர்களின் வசதிக்காக சமக்காட்டினை அமைத்துக்கொடுத்தார். அவர்களின் வறிபாட்டுத் தேவைக்கென, பொன்னம்பலவானரின் பெயராற் சிவாலயமொன்றினையும் அமைப்பித்தார். வறியோரை ஆதரித்தும் துறவோரைப் பேணியும் அவர் செய்த அறங்கள் மிகப் பலவாகும். தம் கல்வியறிவி னாலும் உத்தம குணங்களினாலும் சைவாபிமானத்தாலும் வல்லமையினாலும் அவரின் குமாரர்களாகிய குமாரசவாயி, இராமநாதன், அருணசலம் எனும் மூவரும் எவரும் போற்றும் தகைமைசால் பன்பினராய் விளங்கினர். தமிழ்மொழி வளர்ச்சிக்கும் தமிழர் தம் கல்விவளர்ச்சிக்கும் சைவசமய வளர்ச்சிக்கும் அவைபற்றிய ஆராய்ச்சிதெறியின் விருத்திக்கும் அம்மூவரும் செய்த சேவைகள் மிகச் சிறப்புடையனவாகும். தமிழ் இலக்கியங்களிலே புலமையும் அபிமானமுங் கொண்டிருந்த குமாரசவாயி, சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, சிவகிந்தாமணி என்னும் காப்பியங்களைப் பதிப்பித்து வெளியிடுவதற்குக் கருத்துறைகள் சொல்லியும் பணம் வழங்கியும் சாமிநாதையருக்கு ஆதரவளித்தார்.

பொன்னம்பல முதலியாரின் மக்கள் மூவருள் மிக இளையவரான அருணசலமே கூடிய கல்வித்தகைமை பெற்றவர். அவர் இளமைப் பருவத்தில் இங்கிலாந்திற்குச் சென்று கேம்பிஸிட்டி பல்கலைக்கழகத்தில் உயர்கல்வி பயின்று கலைமாணி, முதுகலைமாணி என்னும் பட்டங்களைப் பெற்றார். அவரின் கல்வித்தகைமையும் பன்மொழி இலக்கியப் பயிற்சியும் அவர்தம் காலத்து இலங்கையிரிடையே ஈடுணியற்றனவாகும். நிர்வாக சேவையில் அவர் கொண்டிருந்த திறமை பிறருக்கெல்லாம் முன்மாதிரியாக விளங்கி யது. தேசாபிமானமும் முற்போக்கு நோக்கும் கொண்ட அவர் இலங்கைத் தேசிய காங்கிரஸ் என்னும் தாபனத்தை நிறுவி, அதன் முதலாவது தலைவராய் விளங்கினார். அவர் தம் முன்னோர்களைப் போன்று சைவசமயத்திலும் தமிழ் இலக்கியங்களிலும் மிகுந்த அபிமானமும் ஈடுபாடுங்கொண்டிருந்தார். சங்கநால்களும் பக்கிப் பாடல்களும் அவரின் மனதைப் பெரிதுங் கவர்ந்தன. திருக்குறள், திருமுருகாற்றுப்படை, திருவாசகம், தாயுமானவர் பாடல்கள் முதலியனவற்றின் சில பகுதிகளைத் தெரிந்து அவற்றை ஆங்கிலத்திலே மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டார். பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் அவர் கொண்டிருந்த ஆழமான புலமைக்கும் ஈடுபாட்டிற்கும் அவர் தமிழ் நால்களுக்குச் செய்த மொழிபெயர்ப்புகள் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாய் விளங்குகின்றன. கதிர்காமத் தல வரலாறு, பொலன்றுவைச் சைவசமய வெண்கலைப் படிமங்கள் என்பன பற்றி அவர் எழுதிய விரிவுரைகள் ஆராய்ச்சிப் படைப்புகள் என்ற வகையிலே தரத்தால் உண்ணத்மானவை.

இராமநாதன் அவர்களின் தகைமைகளும் சேவைகளும் தனி ரகமானவை. இலங்கையின் அரசியலிலே ஐம்பது நூற்றுண்டுகளாகத் தனித்துவம் மிக்க செல்வாக்கினை அவர் பெற்றிருந்தார். தம் முன்னோர்களின் பண்டுகளான சாதுர்யம் சமயாபிமானம், நிதானம், பொதுநல் வேட்கை என்பனவற்றை இயல்பாகவே, நிரம்பிய அளவிலே, அவர் தம் குணநலங்களாகப் பெற்றிருந்தார். தமிழ், ஆங்கிலம், சிங்களம், சமஸ்கிருதம், பாளி, இலத்தீன், கிரேக்கம் ஆகிய மொழிகளிலே தேர்ச்சிபெற்றிருந்த அவர் ஆங்கில மொழியிலே நாவலராக விளங்கினார். நிச்சட் மோர்கள், மாமனுராகிய முத்துக்குமார் சாமி போன்ற மாமேதகளின் வழிநடத்தவிற் சட்டம் பயின்ற அவர் சட்டத்துறையிலே பெருவல்லவரானார். அவர் பெற்றிருந்த வாதத்திற்மை அவர் காலத்திலே ஈடுணியற்ற தாகும். சென்னையிலே சென்று கல்விகற்ற நாட்களிலே சி. வை. தாமேராதரம்பிளையின் ஆதரவினையும் உறவினையும் பெற்றிருந்தார். அதனால் அவரின் தமிழர்வழும் தமிழ் இலக்கியங்கள் மேலான அபிமானமும் வழுவடைந்தன. சைவாபிமானம் மிகக் அவரின் மனதிலே, தற்பரானந்த தேசிகரோடு கொண்ட தொடர்புகளின் பயனை, சமய ஞானம் பற்றிய ஈடுபாடு மேலோங்கியது.

நாவலர் பெருமானின் ஆதரவோடும் ஆசிகளோடும் ஆரம்பமாகிய இராமநாதனின் அரசியல் வாழ்க்கையும் பொதுப்பணிகளும், சாதனைகள் பலவற்றைக் கண்டு, மங்கலம் பொன்றனவாக நிறைவேப்பெற்றன. இலங்கைச் சைவர்களின் நவீனகால வரலாற்றிலே ஆறுமுக நாவலருக்கடுத்த சிறப்பிடத்தைப் பெறுகின்றவர் இராமநாதன். நாவலர் பெருமானின் வாழ்வு 1879-ல் நிறைவெய்தியது. இராமநாதனின் அரசியல் வாழ்க்கை யும் பொதுப்பணிகளும் அவ்வாண்டிலே தொடங்கியமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. நாவலர் பெருமான் தொடங்கிய பணிகள் சிலவற்றை அவருக்குப் பின், தொடர்ந்து நிறைவேற்றும் தகைமையினையும் வாய்ப்பினையும் இராமநாதன் பெற்றிருந்தார். சைவப் பிரசாரர்கராகவும் சைவசமய காவலராகவும் விளங்கிய நாவலர், தமது ஈடுணியற்ற நாவன்மையால் நாவலர் என்ற பட்டத்தினைப் பெற்றார். சைவாபிமானமும் சமய

நூனமும் ஒருங்கே அமையப்பெற்ற இராமநாதன் ஆங்கிலத்திலே கேட்போர் அதீச யிக்க வல்ல நாவன்மை கொண்டவர்; ஆங்கில மொழியிலே ‘நாவலர்’ என்று உலகிலே புகழ்ந்து பாராட்டப்பெற்றவர். விக்ரோநியா மகாராணியாரின் வெரலிழா அரங்கில் அமர்ந்திருந்தவர்களை அறிமுகன் செய்து விழாவைத் தொடக்கிவைத்த பிரதமர், சலிஸ்பெரி (Salisbury) பிரபு, தாம் பேசி முடித்ததும் இராமநாதனைப் பேசுமாறு அழைத்தார். அவரை அறிமுகஞ்செய்யுமிடத்து இராமநாதனே பிரத்தானியப் பேரரசிலுள்ளாவர்களிலே தலைசிறந்த பேச்சாளர் எனப் புகழாராஞ் சூட்டினார். இராமநாதனின் பேச்சைக் கேட்டுப் பெருமையற்ற மகாராணி அவருக்கு மரகதப் பதக்கமொன்றைப் பரிசிலாக வழங்கிப் பாராட்டினார்.

1879-ஆம் ஆண்டு முத்துக்குமாரசுவாமி மறைந்ததும் சட்டசபையிலே அவரின் இடத்திற்குத் தயிழரின் பிரதிநிதியாகப் புதிய ஒருவரை நியமிக்க வேண்டியிருந்தது. இப்பதக்கிணைப் பெறுவதற்கு நன்னித்தமில் முதலியாரின் மருமகனும், பிரபல வழக்கறிஞருமான பிறிற்றே (Britto) என்பவரும், முத்துக்குமாரசுவாமியின் மருகரும், இராமநாதனும் முற்பட்டனர். இராமநாதனுக்கு ஆதாவாக ஆறுமுகநாவாவர் யாழ்ப் பாணக் குடாநாட்டிலே பிரசாரத்தினை மேற்கொண்டார். அரசாங்கம் இராமநாதனையே தமிழரின் பிரதிநிதியாக நியமித்தது. இராமநாதன் தமது பதவியினாற் கிடைத்த செல்வாக்கினையும், தமது தகைமைகளையும் செல்வத்தினையும் ஒருங்கே பயன்படுத்திச் சைவசமயவார்ச்சிக்கும், உல்லி வளர்ச்சிக்கும் பல பணிகளை ஆற்றலானார். பல காரணங்களினாற் சைவசமயக் கல்லூரிகளை அமைக்கும் தமது திட்டத்தினை நாவலர் பெருமானால் நடைமுறைப்படுத்த முடியவில்லை. அவர் தொடங்கிய கல்விதொடர்பான முயற்சிகள் இராமநாதனின் வழிநடத்தவில் நிறைவு பெற்றன. சைவர்கள் யாழ்ப் பாணக் குடாநாட்டிலே சைவசமயச் சூழ்விலே உயர்கல்வி பெறுவதற்கென இந்துக் கல்லூரிகளை நிறுவினார்கள். இராமநாதன் அவர்கள் இருபத்திரண்டு பாடசாலைகளை அரசாங்கத்தின் உதவியுடன் சைவப்பிள்ளைகளுக்கென அமைத்துப் பெரும் சாதனை செய்தார்; சைவப்பெண்கள் உயர்கல்விபெறுவதற்கெனச் சன்னாகத்திற் சகல வசதி களையும் கொண்டவகையில் இராமநாதன் கல்லூரியினை நிறுவினார். அதுவே சைவப் பெண்களுக்கென அமைக்கப்பட்ட கல்லூரிகளில் மிகப்பழமையானதென்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. 1913-ஆம் ஆண்டில், பரமேஸ்வரக் கல்லூரியினை ஆண்பிள்ளைகளின் உயர்கல்விக்காக நிறுவினார். அது நவீன வசதிகளும், அழகிய கட்டிடங்களும் ஒருங்கே அமையப்பெற்ற கல்லூரியாக அமைந்து அங்குமினை அணிசெய்தது. அதுவே யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்திற்கு அடித்தளமாக அமைந்ததை பெருமைக்குரியதாகும். பெண்கள் கல்வி மேம்பாட்டிற்காக ஆசிரியர் பயிற்சிக்கலாசாலை ஒன்றினையும் அவர் இராமநாதன் கல்லூரிக்கருக்கில் அமைத்திருந்தார். யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிலே ஆங்கிலக்கல்வி, மிழனரிகளின் ஏகபோக உரிமை என்ற நிலையினை மாற்றிய மைத்தவராக அவர் விளங்கினார். தாம் அமைத்த கல்லூரிகளிற் பயிறுகின்ற மாணவர்கள் சைவாபிமானத்தோடும் சமய உணர்வோடும் வளர்ச்சிக்கபெற வேண்டுமென அவர் கருதியிருந்தார்; அதனால், சிவன்கோவில்களை நிறுவுவதிலும் கவனம் செலுத்தி னார். சைவர்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்காக அரும்பணிசெய்த அப்பெருமகன் சைவசமய வளர்ச்சிக்கும் பெரிதும் பாடுபட்டார். தமையஞராகிய குமாரசாமி இறந்ததும், தந்தையார் ஸ்தாபித்த பொன்னம்பலவாணேசர் கோவிலின் நிர்வாகப் பொறுப்பு அவரை வந்தடைந்தது. அக்கோவிலை அவர் அழகும் வழிபாட்டு வசதிகளும் கொண்ட தோர் ஆலயமாகப் புனருத்தாரணம் செய்தார். அது, இலங்கையில் இந்து கலாசாரத்திற்கு ஒரு ஆரமாக இன்றுவரையில் இருந்துவருகின்றது. அவரது சைவாபி மாணத்திற்கும், கலாரசனைக்கும் ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக அக்கோவிலைக் குறிப்பிடலாம்.

சமயாடிமானம் யிக்கவரான இராமநாதன் இந்துசமய நூல்களையும் தத்துவங்களையும் மிகுந்த சிரத்தையுடன் அனுபி ஆராய்ந்தார். அவற்றுடன் விவிலியநால், பெளத்தநூல்கள் ஆகியவற்றினையும் நன்கு பயின்றிருந்தார். சுவாமி விவோகானந்தர் அமெரிக்காவிற்குச் சென்று சமயப்பிரசங்கங்கள் நிகழ்த்துவதற்கு முன்னரே அத்தேசத் திற்கு வேதாந்த சித்தாந்த தத்துவங்களை அறிமுகஞ் செய்த பெருமை அவரையே சாரும். விவிலிய நூலிலுள்ள மத்தேயு, யோவான் ஆகியோரின் உபதேசங்களுக்கு நனுக்கமான விளக்கவுரைகளை வெளியிட்ட சிறப்பினையும் அவர் பெற்றிருந்தார்.

சமஸ்கிருத மொழியில் ஈடுபாடும் அதிற் புலமையும் கொண்டிருந்த இராமநாதன் பகவத்கீதக்குத் தமிழில் உரைசெய்து வெளியிட்டார். அறநூல்களான தர்மசால் திரங்களின் சாராம்சங்களைத் தொகுத்து ‘இராமநாதியம்’ என்ற பெயரில் நூலொன்றும் இவரினால் வெளியிடப்பட்டது. ஆத்திருத் தூரை, நன்றால் இலக்கண உரை என்பன இவரின் பிறவெளியீடுகளாகும். சமயநூலான், அறிவாற்றல், நாவன்மை என்பவை காரணமாக அவர் தமிழ்ந்திலும் மிகப்புகழ்பெற்றிருந்தார். ஆறுமுகநாவலருக்குப்பின் தமிழகத்தின் அறிஞர் அவைகளில், புகழாரம் பெற்ற சிறப்பு இவருக்கே உரியதாகும். 1917 ஆம் ஆண்டிலே திருவள்ளுவ மகாசபை, வள்ளுவர் பெருமானுக்கு விழாவெடுத்த போது அவரையே அதற்குத் தலைமை தாங்குமாறு கேட்டுக்கொண்டது. அவர் அங்கு திருக்குறளின் சிறப்புகள் பற்றி நிகழ்த்திய பேருரை மிகுந்த பாராட்டினைப்பெற்றது. மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கமும் அவரை அழைத்துக் கொரவித்தது. தமிழகத்துச் சௌவர்கள் தமது சமய நிறுவனங்களுக்கு இன்னல்கள் ஏற்பட்டவேளைகளில் இவரின் ஆதரவினை நாடி நன்மையடைந்தனர்.

தில்லைவாழ் அந்தனர்கள் சிதம்பரத்திலே கிடைக்கின்ற வருவாய்களைக் கையாடுகின்றனர் என்ற பழிமொழிகேட்டு அரசாங்கமானது கோவிலின் நிர்வாகத்தினைப் பொறுப்பேற்க உத்தேசித்தது. இது தொடர்பாக விசாரணைக்குழு வொன்றும் அரசாங்கத்தினால் நியமிக்கப்பட்டது. இவற்றினால் அச்சம்கொண்ட அந்தனர்கள் இராமநாதனை அனுகி முறையிட்டனர். அவர் அரசாங்க அதிகாரிகளுடன் வாதம் நிகழ்த்தி, அரசாங்கத்தின் யோசனைகளைக் கைவிடச் செய்தார்; திருச்செந்தூர்க் கோவிலிலே திருவிழா நடாத்தக்கூடாதென்ற அரசாங்கத்தின் தடை உத்தரவினை நீக்கச்செய்து சைவர்களின் பாராட்டுதல்களைப் பெற்றார்; சென்னைச் சைவசித்தாந்த மகாநாட்டிற்கும் தலைமை தாங்கினார்.

இராமநாதன் அமெரிக்காதேசம் சென்று, சமயத்துவங்கள் பற்றிப் பேருரைகள் நிகழ்த்திய காலத்தில், இந்து சமயத்திலும் கலாசாரத்திலும் பேரர்பிமானம் கொண்ட லீலாவதி அம்மையார், அவின் சிடராகிப் பின்னர் இராமநாதனின் வாழ்க்கைத்துணைவியுமானார். உயரிய நித்தனைகளும், ஆழந்த அறிவும், மெய்ஞான வேட்கையும், இவற்றுடன் பெண்மையின் பண்புகளும் ஒருங்கே அமையப்பெற்ற அவ்வம்மையார், சைவசமய வளர்ச்சிக்கும், ஆராய்ச்சி அபிவிருத்திகளுக்கும் உறுதுணையாக இருந்துவந்தார்; கணவரின் பணிகளைத் தமது கடமையாகக் கொண்டு அருந்துசேவைசெய்தார். வான்மீதி இராமாயணத்தின் பொருளை ஆங்கிலத்தில் அழகுற எழுதி நூலாக்கிய பெருமை அம்மையாருக்கு உரியதாகும்.

கடந்த அனைத்துரூண்டு காலத்திலே தமிழ்க்கல்வியிலும் தமிழ் ஆராய்ச்சியிலும் இந்து கலாசாரம், சைவசித்தாந்தம் போன்ற துறைகளிலும் பெரு முன்னேற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன; பெருந்தொகையான நூல்கள் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. சைவசமய நூல்களும், சித்தாந்த சாத்திரங்களும் அவற்றின் உரைகளும், ஆதினங்களினுலும், தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த கழகத்தினராலும் வெளியிடப்பட்டன. தமிழகத்திலும் ஈழத்திலும் உள்ள பல்கலைக்கழகங்களிலே தமிழ்த்துறைகள் நிறுவப்பட்டுள்ளன. அவை தமிழ்மொழி, தமிழ் இலக்கியம், தமிழர்சால்பு, வரலாறு, சமயநெறிகள்போன்ற துறைகளிற் பல ஆராய்ச்சிகளை மேற்கொண்டுள்ளன. ஸ்ரத்தைப் பொறுத்த வரையில், தமிழியல், சைவசமயம், சைவசித்தாந்தம், இந்துகலாசாரம், கோவில்களுடன் தொடர்புடைய நுண்கலைகள் என்பவைபற்றிய உயர்கல்வியையும், ஆராய்ச்சிகளையும் மேம்படுத்தும் பொறுப்பும் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்திற்குச் சிறப்பாக உரியதாகும். இராமநாதன் அவர்கள் நிறுவிய கல்லூரி, பல்கலைக்கழகமாக இன்று வளர்ச்சிபெற்றிருப்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும். அதன் கலைப்பீட்டத்திலே இன்று இந்தியாதொடர்பான பாடநெறிகள் மிக முக்கியத்துவம் கொண்டமைகின்றன. இந்திய வரலாறு, தமிழக வரலாறு, தமிழ்க்கல்வி, இந்து கலாசாரம், சமஸ்கிருதம் ஆகிய துறைகள் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கவையாகும். இவற்றின் விருத்தி செய்வதன் மூலம் இராமநாதனின் கணவுகளை நன்வாக்குவது நமது கடமையாகும். இக்கடமையை நிறைவேற்றுவதற்குச் சமுதாயத்தின் ஆதாவும் ஒத்துழைப்பும் கிடைக்கவேண்டும். எமது நூலாகம் பல்கலைக் கழகப் படிப்பிற்கும், ஆராய்ச்சிகளுக்கும் மிகவும் அடிப்படையானதொன்றுக்கையால் அதனை ஒரு முழுமையான நூலகமாக உருவாக்கிக்கொள்வது எமது பிரதான பொறுப்பாகும். இராமநாதன் நுண்கலைக்கழகத்தினை ஒரு தனியான நிறுவகமாக அமைத்து, பல்கலைக்கழகத்தின் ஒர் உறுப்பாக அதனை வளர்த்தல் வேண்டும். அதன் மூலமாக இந்துகலாசாரத்தோடு தொடர்புடைய கலைகளை எமது மரபுகளுக்கும் இன்றைய தேவைகளுக்கும் ஏற்ப வளர்த்துக்கொள்ளலாம்.

இராமநாதன் நுண்கலைக்கழகம் இன்று கர்நாடக இசை, பரதம் ஆகிய அவைக் காற்றுகலையை பறிற்றி வருகின்றது. இவைமாத்திரம் போதா. தமிழருடைய மற்றைய அவைக்காற்று கலைகளையும் இங்கு பயிற்றுவித்தல் வேண்டும். குறிப்பாகப் பண்ணிசையானது மேலும் வளர்க்கப்பட வேண்டிய தொன்றுகும். இதுபற்றி இப்பொழுது இராமநாதன் நுண்கலைக்கழகத்தில் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன.

இவை மாத்திரமல்லாது, இந்நுண்கலைக்கழகமிலே சிறப்பம், ஓவியம் ஆகியன கட்டாயமாகக் கற்பிக்கப்படவும் வேண்டும். இன்று இலங்கையில் இந்த இரண்டு கலைகளையும் தமிழ்மொழி மூலம் பயிற்றுவதற்கான வாய்ப்பே இல்லாதுள்ளது.

இராமநாதன் நுண்கலைக்கழகம் பூரணமான நுண்கலைப்பயிற்சி நிலையமாக முகிழ்த்துக்கிளம்பல் வேண்டும்.

வேதம் பொது, ஆகமம் சிறப்பு என்பது சைவசமய நூல்களில் வற்புறுத்தப் படும் ஒரு கருத்தாகும். வேதங்கள் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றினைப்பற்றி ஒரு நூற்றுண்டுக்குமேலாக ஆராய்ச்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன; நூற்றுக்கணக்கான நூல்களும் வெளிவந்துள்ளன. ஆனால் ஆகமங்கள் குறித்துத் தெளிவான விளக்கங்கள் இதுவரையில் வெளிவரவில்லை. ஆகமங்கள் இருபத்தெட்டு என்பது மரபு. அவை சைவ சமய சிந்தனைகளுக்கெல்லாம் அடிப்படையானவை. சைவசமயம் பற்றியும், குறிப்பாக சைவ சித்தாந்தங்கள் பற்றியும், தரமான ஆராய்ச்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுவதற்கு ஆகமங்கள் தொடர்பான வெளியீடுகள் அவசியமாகும். அவற்றினைத் தமிழிலே மொழி பெயர்த்தல் ஒரு முதன்மையான தேவையாகும். இப்பணிகளிலே பங்கெடுத்துக் கொள்ளும் விதத்தில், பல்கலைக்கழகத்தினை வழிநடாத்திச் செல்லல் வேண்டுகிறது.

தென்றபொழுது அவரும் உடன்சென்று, செயலாளர் என்ற திலையில் வெற்றியும் புதும் ஏற்படப் பெரிதும் முயன்றார். அமெரிக்காவிலிருந்து திரும்பியின் சேர் போன். இராமநாதன் செல்வி R. L. ஹரிசனைத் திருமணஞ்சு செய்தார். இந்ததால் மத்தால், மொழியால் வேறுபட்ட செல்வி R. L ஹரிசன் சைவப்பெண்மணி யாக, எல்லோருக்கும் ஒரு முன்மாதிரியாக விளங்கித் தமது கணவனுடைய கோட்பாடுகளை மிகநுணுக்கமாகப் பின்பற்றி வாழ்ந்தார். அன்பு, பணியுடைய மையங்களை, பொறுப்புணர்ச்சி என்பன அவரிடம் காணப்பட்ட சிறப்பியல்பு களாகும். சேர். பொன். இராமநாதனின் பாரிய திட்டங்களைச் செயற்படுத்துவதி தும், கல்வி நிலையங்களை நிர்வகிப்பதிலும், விருந்தினரை உபசரிப்பதிலும், கலைகளை வளர்ப்பதிலும் மக்களை அன்பாகவும் பண்பாகவும் நடத்துவதிலும் இவர் நிகரற்ற விளங்கினார்.

சேர் பொன். இராமநாதன் 1924-ம் ஜூன் 15 தொடக்கப்பெற்ற சைவ மங்கையர் சபையின் தலைவராக அவர் ஆற்றிய பணிகள் அளப்பில். சைவப் பெண்களுடைய உயர்ச்சிக்காக அமைக்கப்பட்ட இச்சபை இன்றுவரை நற்பணி ஆற்றிவருவது வரவேற்கத்தக்கது. ஸேடி இராமநாதனுடைய பலதரப்பட்ட பணிகளைப் பாராட்டி அவருக்கு இலக்கைப் பல்கலைக்கழகம் கலாநிதிப்பட்டம் வழங்கிக் கொளரவித்தது. அன்றாடைய பணிகளை நினைவுபடுத்துமுகமாக சைவ மங்கையர் சபையினர் இரு அறக்கட்டளைகளை நிறுவியுள்ளனர். இந்து நாகரிகத்தில் முதுகலைமாணி, கலாநிதிப் பட்டங்கள் பெறுவதற்குத் திறமை அடிப்படையில் ஒரு புலமைப் பரிசில் வழங்கப்படுகின்றது. மேலும் வருடந்தோறும் இந்து நாகரிகம், சமய தத்துவம், கலை, கலாசாரம் ஆகியதுறைகளில் ஒரு நினைவுப் பேருரை நடைபெற நடவடிக்கை எடுத்துள்ளது. இந்தினைவுப் பேருரை 1981-ம் ஆண்டில், பேராசிரியர் கலாநிதி பா. நடராஜன் அவர்களாலும், 1984-ம் ஆண்டில், பேராசிரியர் வ. அய். சுப்பிரமணியம் அவர்களாலும், 1985-ம் ஆண்டில் பேராசிரியர் கா. கைலாசநாதக் குருக்கள் அவர்களாலும் நிகழ்த்தப்பட்டது. பெருமாட்டி லீலாவதி இராமநாதன் நினைவுப்பேருரை நடைபெறச் சைவமங்கையர் சபைத் தலைவர் திருமதி இரத்தினா நவரத்தினம் அவர்கள் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்துடன் இணைத்து மேற்கொண்ட நடவடிக்கை என்றும் பாராட்டப் படவேண்டிய தொன்றாகும்.

இராமநாதன் கல்லூரி,  
கன்னியகும்.

செயலாளர்,  
சைவ மங்கையர் சபை.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத் துணைவேந் தர் பேராசிரியர் சுப்பிரமணியம் வித்தியானந்தன் அவர்கள் இந்த நாட்டுக் கல்வித்துறையிலே பிரதான பதவிகள் பலவற்றை வகித்து வந்துள்ளார்கள்; அரிய ஆராய்ச்சி நூல்களை எழுதி வெளியிட்டுள்ள ஆய்வாளர்; நாடக நூல்களையும் நாட்டுப்பாடல் நூல்களையும் புதிப்பித்து வெளியிட்டிருப்பவர்; நாட்டுக்கூத்துக் கலைக்குப் புத்துயிர் தந்தவர்.

1924 மே எட்டாம் தேதி பிறந்த வித்தியானந்தன் 1946இல் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்து முதுகலைமாணிப்பட்டத்தையும் 1950இல் இலங்கை பல்கலைக்கழகத்துக் கலாநிதிப் பட்டத்தையும் பெற்றார். அவர் 1946ஆம் ஆண்டிலே இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்துத் துணைத் தமிழ் விரிவுரையாளராகச் சேர்ந்து பதவி உயர்வுகள் பல பெற்று, 1970 ஆம் ஆண்டிலே தமிழ்ப் பேராசிரியர் ஆய்வார். 1977ஆம் ஆண்டில் சிறிலங்கோ பல்கலைக்கழகத்தின் யாழ்ப்பாண வளாகத் தலைவராய் நியமனம் பெற்ற அவர் 1979 தொடக்கம் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தராய், முன்றுவது முறையாகவுந் தொடர்ந்து நியமனம் பெற்று, விளங்கி வருகிறார்.

இன்று அவர் பல்கலைக்கழக மாணிய ஆணைக்குமுனின் சேர்ப்புச் செயற்குழு உறுப்பினராகவும், தழ்சாலூர்த் தமிழ்ப்பல்கலைக்கழக மூதலையின் நியமனம் பெற்ற உறுப்பினராகவும், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனத்தின் இலங்கைத் தேசியப் பிரிவின் தலைவராகவும், மதுரைக் காமராசர் பல்கலைக்கழகத்து வெளிவாரிப் பரீட்சைச் சபை உறுப்பினராகவும், திருவனந்தபுரப் பல்கலைக்கழகப் பரீட்சைச்சபை உறுப்பினராகவும், பொதுநலவாயப் பல்கலைக்கழகங்களின் சங்க உறுப்பினராகவும் உள்ளார். மேலும், பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தர்களின் செயற்குழுவின் தலைவராக அண்மையிலே தெரிவசெய்யப்பட்டிருப்பதுடன், பொதுநலவாயப் பல்கலைக்கழகங்களின் சங்கப் பேரவை உறுப்பினராகவும் பணியாற்றவேள்ளார்.

பேராசிரியர் யரத்துள்ள நால்களுள், தமிழர் சால்பு, தலைசிறந்த ஆய்வு நாலாகத் திகழ் வதாகும். இலக்கியத் தெள்ளல், கலையும் மண்பும், தமிழியற் சிந்தனை ஆசியவை இவர் இயற்றிய பிற நூல்களாம். மட்டக்காப்பு நாட்டுப்பாடல்கள், அலங்காராஞ் நாடகம், மன்னர் நாட்போடல்கள், எண்டிறிக்கு எம்பரதோர் நாடகம், முவிராசாக்கள் நாடகம், நூலாசுந்தரி நாடகம், கஞ்சன் அம்மாளை என்பன இவர் பரிசோதித்து வெளியிட்ட நூல்களாம்.

இவையன்றி, நூற்றுக்கணக்காள கட்டுரைகளை ஆங்கிலத்திலும், தமிழிலும் எழுதிப் பல்வேறு ஒன்றினைகளிலும் பத்திரிகைகளிலும் இவர் வெளியிட்டுள்ளார்.

ஆய்வரங்குகள், கருத்தரங்குகள், ஆராய்ச்சி மாநாடுகள் ஆகியவற்றிற் பங்குபற்றியும், வெற்றுக்குத் தலைமுதாங்கியும், தமிழியல் ஆய்வு ஏங்கு ஊக்கமளித்தும் இவர் ஆற்றவிரும் பார்சிஸ் பல. இரண்டு ஆண்டுகளின் முன் இவரது மணி ஸ்ராக் கொண்டாடப்பட்ட வேளையில், இது டான்ஜிகள் தமிழ் அண்பர்களாற் பெறிதும் போற்றிப் பாராட்டப்பட்டன.

